

Julottorna i Lovö

I artiklarna om julottorna i Lovö (n.r 2) fanns några reflektioner som var riktiga. Det står om fyra ottan ” Ungdomarna kan låta sig förledas till en missuppfattning, just på grund av den tidiga timman. Det är spännande att ge sig ut redan vid den tidpunkten i den mörka vinternatten, och så kan det bli så att spänningen inriktas mera på sensation än på önskan att fira gudstjänst. ” Just av denna orsak beslöt kyrkorådet att dra in den första julottan. Den hade införts på grund av att tidigare hundratals ungdomar inte kunnat beredas plats.

Vad som något förvånat mig är att kyrka och folk godtagit alla slags uppgifter som förekommit i pressen. Det är ju ett bekant förhållande att tidningarna - särskilt efter de större helgerna med ljus och lykta (ingalunda Guds ljus och lykta) söker efter sådant som kan skandalisera gudstjänst, kyrka och kanske också prästerskap.

Typiskt är att endast en landsortstidning förhörde sig hos pastorsämbetet om vad som förekommit. Där kunde de ha fått sakliga upplysningar. Det var detta som de inte önskade. T.T. ringde opp. Men det ändrade ingenting i vad de skrivit om kullvräkt gravvårdar och annat som helt saknade verklighetsunderlag. När jag frågade dem var de fått de här spökhistorierna från, svarade de att det var från vederhäftiga personer. ”Vilka vederhäftiga personer ? ” frågade jag, och fick till svar att man var förhindrad att nämna deras namn.

Förhållandet tycks alltså vara att - åtminstone när det gäller kyrkan - att helt oriktiga uppgifter kan lämnas ut till radio/TV och pressen utan att någon personligen behöver stå för vad som sagts.

När polisutredningen blir klar kommer det säkert att visa sig att uppgifter som ” att 600 ungdomar varit där och att det var 100 - tals berusade ungdomar i åldern 12 - 15 år som for fram som galningar ” etc. hämtats direkt ur ” den mörka vinternatten ” . Den vandalisering som skedde utfördes av en liten grupp spritpåverkade ungdomar, som hann med en hel del annat också under julnatten.

Det är möjligt och kanske sannolikt att en del ungdomar sett på vad som skett utan att våga ingripa. Det är en i många former vanligt förekommande synd - en passivitet inför det orätta t.ex., förtal och skvaller, som också många äldre - som borde ha bättre förstånd, gör sig skyldiga till.

I Lovö kyrka har jag hållit 38 julottor. Efter det att de har slutat har jag i allmänhet stått nere i gången och hälsat på ungdomarna, önskat dem God jul och Välkommen tillbaka. Jag har ett starkt, mångfacetterat intryck av att det överväldigande flertalet av dem är vanliga hyggliga unga människor, de flesta elever vid läroverken i Bromma området, som har gott anseende. Varför ska de behöva misskrediteras genom skandalskriverier? De har åtminstone den förtjänsten framför många redaktörer och anonyma insändare, som förfasat sig över dem, att de gått en mil i vinterkylan för att komma till en gudstjänst. När jag på julfmorgonen fick se de sönderslagna rutorna (storlek 30 x 30 cm) var det ett par saker som genast klarnade för mej. Jag borde ha förutsatt att en del ungdomar kunde ha kommit tidigare - istället för att sova - och sett till att kyrkan öppnats för dem. Jag borde vidare ha varit fri från rutintänkande (eller kanske rutintänklösheten) att 14 - 15 åringar läser predikoturerna. De ger sej ut tämligen på måfå efter vad de hört. ” Vet de ej av något heligt? ” skriver Kyrka och Folk i sin rubrik. Hur kan de veta det, om de inte deltagit någon gudstjänst? Eller om de - när de händelsevis kommer, möts av en stängd kyrka ?

Anders Frostenson